առել, իսկ ներսի աղբիւրները ցամաքում են արագութեամբ։ Կայուն չէ և ժողովրդի հոգեկան դրութիւնը, որ իրեն սպառնացող ահաւոր վտանգի դիմաց անկարող եղաւ բաւարար կամք և վճռականութիւն ցոյց տալ։ Եւ այսպէս, երկիրն ապրում է ներքին ծանր տագնապ, որ աւելի ևս սաստկանում է արտաքին դժուարութիւնների պատճառով։

Ի՞նչի պէտք է ձգտի այսպիսի հանգամանքներում նոր կառավարութիւնը։

Վերջին տարիների ընթացքում անդրկովկասեան ժողովուրդներին հասած բոլոր աղէտների և դժբախտութիւնների պատճառը աշխարհի հզօրների վարած իմպերիալիստական քաղաքականութիւնն է, որի հետևանքով անվերջ և արիւնահեղ կռիւների և աւերածութիւնների թատերաբեմ է դարձել նաև Հայաստանը։ Այդ քաղաքականութիւնը սպառել է Հայաստանի դեմոկրատիայի շինարարական եռանդը։ Այսպիսի քաղաքականութեան հետևանքներից մէկն է նաև վերջին պատերազմը իր բոլոր արհաւիրքներով։ Ներկայ կառավարութեան առաջին և գլխաւոր նպատակն է լինելու հանել մեր երկիրը քաղաքական այս ջրապտոյտից և ազատել նրան օտար ուժերի քայքայիչ ազդեցութիւնից։ Նա Հայաստանի պետական կառուցուածքը խարսխելու և բոլորանուիրելու է ելնելով ոչ թէ օտարների սին և վտանգաւոր ներշնչումներից, այլ Հայաստանի դեմոկրատիայի իրական կարողութիւնից և հարևան ժողովուրդների հետ խաղաղ համակեցութիւն ստեղծելու ցանկութիւնից։

Հայաստանի կառավարութիւնն ամուր ոտք դնելով այս հողի վրա՝ յոյս ունի, որ վերջին մեր քաղաքական կեանքը վրդովող այս պատերազմը կը վերջանայ հաշտութեամբ և մեր հարևան տաճիկ ժողովրդի արդարացի իրաւունքների նոյնքան արդարացի բաշխումով։ Մեր գործունէութեան նշանաբանն է լինելու անկեղծ հաշտութիւն Տաճկաստանի հետ և համերաշխութիւն ու խաղաղ համակեցութիւն բոլոր հարևանների հետ։

Այսու հանդերձ, մենք գիտակցում ենք, որ հասարակական ներկայ կարգերում, տարաբախտաբար, իշխողը դեռ ոչ թէ արդարութիւնն է, այլ ոյժը։ Եւ պետական ամէն մի կազմաւորում իր գոյութեան և արդար իրաւունքներն ապահովելու համար ստիպուած է ունենալ կազմակերպուած և ամուր ռազմական ոյժ։ Ուստի և կառավարութեան գլխաւոր հոգսերից մէկը պիտի լինի երկրի ուժերի հաւաքումը և ժողովրդական կուռ բանակի կազմակերպումը։ Այդ նպատակով մենք աշխատելու ենք առողջացնել զօրքի շարքերը և ուժեղացնել պետական գիտակցութիւնն և անձնազոհութեան զգացումը բանակի մէջ։ Նոյն նպատակով մենք մտածում ենք ազատել բանակն անվարժ և յոգնած տարրերից՝ զօրացրումն կատարելով բարձր հասակի զինուորների, որով աւելի բնական ընթացքի մէջ կը մտնի թիկունքի կեանքը և դարկ կը տրուի երկրի տնտեսական զարգացմանը։

Դաւանելով «ամբողջ իշխանութիւնը աշխատաւոր ժողովրդին» սկզբունքը՝ ներքին կեանքում, կառավարութիւնն ուժգնօրէն պայքարելու է պետութեան հիմքերը փորող բոլոր ուժերի և երևոյթների դէմ։ Նա պէտք է աշխատի հաստատել երկրի ներսում ապրող բոլոր ցեղերի իրական հաւասարութիւն. Հայաստանը նրա սահմաններում ապրող բոլոր ժողովուրդների սեփականութիւնն է կազմում։ Կառավարութիւնը պիտի ձգտէ առողջացնել վարչական և դատաստանական խանգարուած մեքենան, բարեկարգել հաղորդակցութեան միջոցները, կուռել ֆինանսական սուր տագնապի դէմ, կրճատել պետական ծախսերը և նպաստելով երկրի արդիւնաբերական ուժերի զարգացման՝ ուժեղացնել տեղական ինքնավարութիւնները և վերացնել ամէն տեսակի արտակարգ դրութիւն և երկիրը կառավարելու արտակարգ ձևերը։